

A. TARI

HEIKKI KRAANT

XIII
AASTAKAIK

NR. 6

APRIL
1934

Peavanema käsukiri Eesti Skautide Malevale.

Tallinnas 24. märtsil 1934 a.

Järva Skautide Maleva X aastapäeval.

§ 1.

Järva Skautide Maleva X aastapäeval soovin kõigile Järva skautidele taset ja indu edaspidiseks tööks. Süvenegu ja arenegu skautlus Järva maleval neil põhimõtteil, mida meie suurjuht Lord Baden-Powell on üles seadnud, selleks Järva skaudid „Olge valmis!“

§ 2.

Annetan Järva Skautide Maleva vanemale, hra. Heinrich Oidermann'ile „svastika nõelaga“, kauaaegse ja püsiva töö eest skautluse kasuks.

§ 3.

Skautjuhi tasemel asuva, tubli eeskujuliku skaudi, Järva Maleva Juhi, Evald Rosentali ülendand „noorem skautmasteriks“.

§ 4.

Nimetan „eeskujulikkudeks skautideks“ ja luban neil vastavat märki kanda, I järgu skaudid: Elmar Vertman ja Arnold Ambach, Järva Malevast.

§ 5.

Nimetan „eeskujulikkudeks hundipoegadeks“ ja luban neil vastavat märki kanda, tublid hundid: Hans Epner ja Karl Oidermann Järva Malevast.

§ 6.

Luban Järva Maleval välja anda „Hoolsusmärke“ 6. skaudile ja 4. hundipojale.

Peavanem: (allkiri) *N. Kann.*

Peastaabi ülem: (allkiri) *J. Hürneron.*

Tallinna malevast.

Juhtide suurnõupidamine peeti 17. ja 18. märtsil Pirital. Osavõttis 24 juhti — kus vaiks metsa looduses seati üles uued sihid lähemaks maleva tööks.

Juhtide kool lõppes. Lõpetajaid tuleb seekord vaid 10 ümber.

Võimlas oli II järgu kursus üle maleva 50 skaudi osavõtul ja I järgu kursus 20 skaudi osavõtul. Esimene on juba lõppenud — kuna viimane jätkub.

Anton Õunapuu 15. surma aastapäeval korraldati maleva koondus, millest võttis osa ka peavanem h-ra minister N. Kann ja kõik rühma vanemad.

Linnumajakesi seadis ülesse iga salk oma kodu ümbrusse 2—3.

Sisevõistlused Morses ja sõlmimises lõppesid. Võitjaks tuli II rühm 21 punktiga; II-ks XV r. 17 p.; III-ks VIII r. 11 p.

Üksikalal: Sõlmimises: 1. A. Jõks ajaga 10,1. 2. P. Karro 10,2. 3. R. Mardrat 10,0.

Kimis: 1. I. Kaasik 22 p. E. Looga 20 p. 3. L. Tullus 19 p.

Morses: Vastuvõtmises ja andmises.

1. R. Mardrat 60 t. ja 120 t.

2. Kasemets 60 t. ja 60 t.

3. Randman 60 t. ja 30t.

Jüripäeva pidustusi korraldatakse 5 ja 6 mail.

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP

TOIMETUS: Vastutav toimetaja: N. KANN. Tegevtoimetaja H. TARI.

Talitaja: R. ROOS.

Toimetuse liikmed: R. TREU, H. MICHELSON ja E. JÕGI.

TOIMETUSE JA TALITUSE AADRESS: Tallinn, Vabaduse 2.

Ilmub aastas 8 numbrit.

Aastakalk kr. 1.50. Üksiknumber 20 senti.

Pühajüri vahvus õhutagu tegudele.

Jüripäev.

Eesti skautidele kõneleb selle päeva tähendus palju.

Legend Püha Jürist püstitab skautluse eesmärgi tipu, tõstab skautliku vaimu suuruse kõrgustesse, kuhu ükski ei küüni, — see on vast alles eesmärk, kuhu poole maksab ka püüda igal poisil, kes teotseb skautliku lipu all, kes võtnud omaks püüda paremusele, isegi unistusega Püha Jüri kõrges vaimus silmi ette tulevast kujust, kes mõtles kõigi peale, kes halastamatuses astus välja kurja vastu, kes pühimates tunnetes tundis kohustust teiste eest, — ainult see ei pruukinud enesele mõelda, et olla valmis kõhklematult ohverdama oma elu, kui kutsuvad suured kohustused ligemise vastu. See olgu skaudi jüriöö unistus, mis ei jää mitte unistuseks, vaid tõstab meid üheskoos ühistes püüetes õilsamatele ja kõrgematele tegudele, — tegudele!

Aastasadu tagasi süttis meie kalli kodumaa ühel kõrgel mäetipul tõrvik, esimene suur vabaduse säde, ta loitis laiali... Kustus... Jäi aga kauaks hõõguma, see õilis 1343. aasta jüriöö tuluke — süttis uuesti kord tänapäeva jüriööl, kui avaras Riigikogu saalis samal päeval kokku astus Asutav kogu, et rahva tahtel rajada riiki oma rahvale — Eesti rahvale.

Meie skaudid, kes jälle seisatades jüriöö lõkke ümber vendlusringis, kinnitame omaltni poolt truuduse sajatusi oma kallile kodule, mis jäägu kestma kõigevägevama kaitse all, ja vastu astudes ilusamale aastajale — kevadele, hüüame päikesepaistel vabas looduses lauliku sõnadel:

Päike, oh õnnista Eesti rahvast...

Kaob kord eestlaste keele kõla, —

Ära siis sinagi tõuse ja ela.

H. M-n.

SISU: Peavanema käsukiri Eesti Skautide Malevale. / Anton Õunapuu †. / Pühajüri vahvus õhutagu tegudele. / Jääme skautideks. / Lõkkelule viies jutt. / Peavanema käsukiri Eesti Skautide Malevale. / Sideerialalise väljaõpe. Kodumaa tähtsamad puud. / Riviline väljaõpe. / Üksikskaudi väljaõpe. / Sündmusi. / Märgete tegemine. / Kokkusäetav ruumiline kuup.

Jääme skautideks.

Meie arvukast skautideperest on läbi käinud vast kümnekorda arvukam pere kui nüüd tegelikult. Hiljuti on "Eesti skaudi" veergudel üles kergitanud mõtted üks endisi tublimaid skautjuhte, kuidas saaks ühendada kõiki, kes skautluse lipu all töötanud, tervikuks mis aitlikult üksteise vastu võiks koostööle asuda.

Mõtted on sedavõrd tähtsad ja üleskerkinud igatahes parajal silmapilgul, mõtlen, just silmapilgul, kus märgata on väljajäänud skautide ja endiste skautjuhtide eneste poolt sellesuunas algatusi. Nimelt viimasel tegevusaastal on terve rida endisi skautjuhte uuesti uue energiaga tööle asunud, olgu siis otsekoheselt või kaudseltki.

Enne, kui julgen minna küsimuse sisulise osa juure, tahaksin otsida ja äramärkida põhjusi, mis sundisid skautide eemalejäämise Eesti skautide perest.

Eeskätt ei tohi unustada, et paljud on eemale jäänud ebaskaudiliku käitumise pärast. Esimestel aastatel tuldi peamiselt selleks, et saada päälikuks, siis elati teistsuguses ajavoolus, päälikuks püüd või üldse tiitli tõstmine oli suure protsendi palavaks igatsuseks.

Teiseks loodeti skaudina näha eneses mehisust, ühesõnaga skautlust nähti mehisust, sõna kõige algelisemas mõttes, pakkuvas koondises.

Kolmandaks mõjus sõjajärelalusena sõjaväelise distsipliini, tervituse, esinemise, läbikäimise moodsused.

Neljandaks — suured lootused — kergelt pääseda laia maailma, näha suuri avaraid võimalusi.

Viiendaks — manöövrid, sõna otseses mõttes.

Nii osaline loetus, seegi annab pildikese, milleks sel ajal keegi skaudiks tükkis, paljud tulid ainult ainelistel huvidel, et odava rahaga saada sõjamehelikkku „ameerika onu“ varustust, skaudina seesuguste mundrite kandmine oli kõigile õigustatud.

Alles hiljem hakati tõelist skautluse suuna otsima. Kõik, mis teisel poolel sündinud ja kõik kes teisel poolel skaudiks tulid, tulid juba rohkem idee pärast.

Need näited kõik ainult selleks, et meie skautluse läbikäijate peret siiski ei saa lugeda ühiseks pereks ja kõiki vabalt koondama hakata, kas see ei võtaks jälle algelise suuna....

Kui meil viimasel ajal on otsima hakatud rowerlust, siis tuleb seda sammu ikka tervitada ja soovitada, et rowerluse tõelised mõisted ja vajadused puht skautliku kasvatuseseisukohtilt järkjärgult tõelise õige pinna leiaksid, et kasvaks ja areneks kaader, kes alati valmis on täitma juhi kohustusi nooremate juhutamises, kuid ühtlasi eneste keskel leida pinda avaramateks skautlemise võimalusteks. Nii, kaks eesmärki olgu rowerlusel, — kasvatada häid noori skaute ja arendada väärikalt eneste keskel sõbralikkku koostööd skautluse põhimõtete alustel. Küll aeg-ajalt siit see küsimus ise areneb, algatusi on juba küllaldaselt

ja polegi esialgselt kuigi soovitav, et katseaastatel suurt ja avarat pinda luuakse.

Niisugusena näen ette eruskautmaster Tari ilusate mõtete teostumist.

Luuu aga midagi uut „vilistlaskoondisena“ — oleks meie oludes laiutamine ja uskuge — töökillustamine

Kui loodame, et „vilistlased“ ise endid organiseerima ja rakendamama hakkavad, siis kaldub niisuguse koondise mõiste skautlemise tõelisest vaatevinklist liig kaugele, Kui võtta veel aluseks, et skautluses just eeskujutähtsat osa etendab, siis tekkib juba ette tõsine kahtlus, kas niisugune katsetus meie üldasjale koguni kahjulikult ei mõju, kui arvestada veel eespool toodud hoiatavate näidetega.

Ja edasi, rida praeguseid juhte, kandvamaid juhte, kardan, võõrutatakse omade õigete ülesannete juurest emale.

Ei taha siinkohal küsimust pikaks venitada, tahaks vaid hoiatavalt öelda, — meil on juba küllalt kätte haaratud, liigagi palju, nüüdki on veel palju asju, mis sõna tõsisel mõttes, laokile jäänud. Meil ei tohi enne mingisugustest laiendustest kõnelda, kuni pole meie suutnud praegusele olukorrale küllalt kindlat joont ja järjekindlat töökorraldust anda.

Kokkuvõttes: küsimus on varajane.

skm. H. Michelson.

Tartus, 13.IV.34.

Lõkketule viies jutt.

Kollane Rebane.

Nüüd oled juba tubli skaut. Sa ei ole üksi hammustanud skaudi eksampala — vaid kindlasti ka seda seedinud. Meeldis ta sulle?

Noh kindlasti! Skautlusel on ju niisugune maagiline jõud — mis kisub kaasa. Asja juurde. Nagu juba eelmises kirjas mainisin, sa ei taha jääda istuma esimestele saavutajad „loorbereile“ — vaid tahad jõuda edasi. Enne kui ma oma jutustuse juurde lähen, tahan sulle korrata üht juttu, mis juba kord varem „E. Skaudis“ ilmus Zulu poisist. Zuluselased, enne kui võtavad vastu noormehe oma pere täisõiguslikuks liikmeks, lasevad tal läbi teha järgmise katse: kui poiss 15—16 a. vana — riietakse ta lahti ja värvitakse pealaest jalatallani valge värviga üle. Antakse kätte paar hädavajalikku eset ja saadetakse metsa hoiatusega, et kui teda kätte saadakse, enne kui värv kulunud — hukatakse ta.

Nii läheb see poiss metsa, kus ta peab mööda saatma kuu kuni poolteist mil värv kulunud. Ta peab hoolitsema oma toidu eest, pidama jahti kaitsma

end, hoolitsema oma magamisaseme eest jne. See on raske katse — kuid väärtuslik ja huvitav. Noor õpib tundma kõiki neid eburaskusi, milledega peab kohtuma oma igapäevases elus. Ka sirul, kui tahad saada tubliks skaudiks, tulevad sooritada nii mõningad katsed — loomulikult mitte sääraseid kui Zulu poisil. Kõige pealt pead hammustanud oema laagri pala. Kui tahad olla tubli skaut, — ära unista laagrist ainult lõbusaid hetki, tasuta kohalevedamisi, emade poolt toiduvalmistamist, ilma tasuta söötmist jne. jne. Tea kõige esmalt seda, et oled organisatsiooni liige, kus ei harrastata seda kultust, et teised peavad sind üleval pidama ja sinu eest hoolitsema — vaid kõike pead sa ise tegema — ainult siis võib sinust kasvada tubli poiss. Jaa. Kui olin noor skaut — ka mina unistasin kõigest sääraseist ilusaist asjust. Aga nüüd, kus olen skaudi pala hammustanud juba mõnirgaid aastaid — võin rahuldustundega tänada oma juhte — kes lasid teatud raskustega maitsta skaudi elu.

Ma tunnen, et skautlus on annud mulle midagi väärtuslikku — väärtuslikumat kui seda saaks raha eestki osta. Kui poisi east välja astusin ja pidin rohkem elu raskustega kokku puutama — kus mul ei olnud igal pool enam emakes hoollitsevat kätt — siis leidsin, et skautlus on annud mulle selle väga tarviliku osa — võtta eluraskusi ngeratades — kuigi nii sageli ka pisarad on kippunud ülevõimu saama. Kuid kus meenuvad skauti seadused — ja teadmine, et olen skaut — tunnen end peremehena ja hetkelised raskused haihtuvad.

Mu noored sõbrad, poisid! Sammuks kõik ühiselt skaudi teed. Teie olete praegu veel noored, et kõike seda mõista — teie arvate, et elu alati on nii roosiline kui praegusel hetkel teie armsa emakese tiiva all olles. Ei. Ma ei kirjuta neid rida teile, nagu tavaliselt seda tehakse kui soovitakse reamaksu. Keegi mulle seda ei tasu ega ma soovigi seda — teen vaid seda, kui vanem sõber kes tahab, et sinust sirguks mees — et sa kasvaksid üles kui tugev tamm, ega roomaks maas kui vilets paju Bi-Pii ühes raamatus kirjutab: „Kahju, et inimese surres viib kõike neid kogemusi ja katsetusi enesega kaasa. Kas ei saaks nii, et noored võiksid jätkata oma eluteed — võttes õpetusi eelkäijaist?“ Need on tõsised sõnad. Kuid kui sageli mõni ei ole selle peale kostnud. „Ah! Mis nad nüüd räägivad. Küllap meie ise teame kuidas elada.“ Ja sõbrad. Tõsi ta on, Kuid kurbloolus seisab selles, et oleme tõesti nii viletsad, peame siiski — varem ehk hiljem tunnistama — neil, kes meile soovisid hääd — oli õigus.

Meenub üks juhus koolipõlvest. Olin kõva mürtsu tegija pois. Kooliõpetaja mind sageli noomis ja ütles: „Kuule pois, kui sa kord vanemaks saad küll sa siis mõistad mind.“ — Endamisi mõtlesin: „Noh vana kõike mida teen, aga et kord sinu noomitusi hõaks kiidan — see asi ei sünni ialgi.“ Sest ei olegi väga palju mõõdas — ja minus kisenud hääl — ma tahaksin talle pihtida — „armas kooliõpetaja — sul oli õigus — ma ei suutnud mõista sind.“ Enda vabanduseks võiksin vast öelda — sulle kõige pisema asja — olin noor ja rumal. Olen mitmel korral püüdnud teda leida — kuid ta enam ei ela minu kodulinnas — olla kusagil kaugel maal. Mu mõte on sageli tema juures — ja ma ootan hetke — mil' võiksin tunnistada oma

eksimust. Nii mu pois, t'ed kindlasti ka sina. Noorus on sageli — see mis ei küsi ega lase kaalutleda — vaid kohustab tormama.

Oled noor torma — kuid torma häälele sihile — jooksurajaks tarvita skautlust, seda kõige tõsisemas mõttes. Kuid ka seal võid sa tormates eksida. — Kaalutle nii mõttes, sõnas kui teos. Pea enese kontrolli. Parem paik, — kui sul ei ole oma ette tuba, kus võid rahulikult mõelda oma sammude üle — tee seda õhtul enne uinumist voodis. Ära ole arg tunnistamast oma eksimusi Temale, palu, et Ta aitaks sind homme parem olla kui olid seda täna ja eila.

Mis on elus väärtuslikumat, kui see, kui võid oma eluteed sammuda õnnelikuna. Bi-Pii seab üles küsimuse: „Mis on õnn?“ Paljud arvavad, et rikkus. „Ei,“ kostab sellele meie vana juht. „Rikkal võivad olla kolm, neli ehk enam maja, igas tosinate kaupa tube. Kuid ta saab korraga viibida vaid ühes, sest tal' ainult üks keha. Ta võib rõõmu tunda päikese tõusust, loodusest jne. Kuid kes keelab seda rõõmu tundmast ka vaesel.“ Kokku võttes ütleb ta: „Õnnelikud võivad kõik inimesed olla — peaasi kui nad seda ise soovivad. Üks vana tark sõna ütlevat, õnnelik on rikas, kuid ei ole kusagil öeldud, et rikas on õnnelik.“ See on üks huvitavamaid peatükke Bi-Pii raamatuist. — Kahjuks „Eesti Skaudi“ veerud selle avaldamiseks on liiga piiratud. Kuid nagu ma kuulsin, üks meie juhtest on ta kirjutanud, Tallinna Maleva poolt väljaantava albumi jaoks — nii saab ta meile paljudele kättesaadavaks.

Kas ei tuleks sellest järeldus teha, et kui see meile hädameelt tegi, et samased Kas ei tuleks sellest järeldus teha, et kui see meile hädameelt tegi, et samased mata seadus nõuab gentlemannilt alati olemise teiste vastu. Üks elu kirjutaja hää tegemist teistele, eriti naistele, lastele vana kestele ja haigetele. Kui meil on juhtsõna, „igapäev üks häätõgu“ — kas on see vaid paljaks sõnaks — täidame seda. Avarail silmil liigume — siis leiame teid millega teistele suudame hääd teha. Neid on mitmesuguseid. On ka sääraseid, et pannakse oma elu kaalule. Vabadussõjas, kus isad ja vanad, neist mitmed skaudid panid oma elu kaalule, et meie riigile heategu teha. Paljud skaudid on oma elu kaalule pannud, et päästa oma ligemist. Seda tehakse sageli ilma, et momendil enesele

aru antaks, instikt kohustab seda te- gemast igal mehel — ja kas sa ei taha siis mees olla? Neid raskeid hääte- gusi tehakse sageli ka nii e: sa ise selle all ei kannata — s.o. võid aidata kaas- lasi ilma et ohverdaksid oma elu. Seda võib teha siis — kui õpid kuidas neil puhkel talitada — oskus ise talitama, et teised sinu pärast ei peaks nii talitama. See on raske ülesanne, vast isegi saavuta- mata — kui kohe tahad õppida selli- seks. Kõige esmalt õpi pisukesega — neist kasvab tervik.

Sa ei saa hääd teha, ei enesele ega teistele kui liigud kinni silmi. Liigu elus avarail silmil, ära lase neid tumestada pisarail.

Liigud väljas — vabas looduses. Ära arva, et see on samane, kui liigud täna- val. Ei ole huvitav ka matk, kuisam- mud vana tšedi, kus sul tuttav.d puud ja kohad. See ei ole huvitav. Tungi vöö- raisse kohtesse, metsa sügavusse — õpi tundma ka sellest küljest kodumaad. Seal võib aga juhtuda, et leiad end ek- sinuna — koos kõigi oma „rebaste“ või „karudega“. Oled kui peata kana. Sind võib päästa, kui oled õppinud II järgu skaudi tarkust, kuus tunda ilma- kaari ka sel juhul kui su kompass ei tööta, või harvemal juhul, selle kodu unustanud. Et sa nälgia ei jääks — pead omama ka veidi koka kunsti. Kodus val- mispandud võileib on hääd kui kõht tühi — magussõõki sa aga vaevalt jõud kaasa võtta, vast praetud moosipiruka. Kuid katseta kord säärast „magussõõki“ — matka tublisti — ja siis valmistama oma! Noh! Mu pois — parim kui emakese poolt valmistatud manna — või miski muu kreem.

Edasi. Ära jäta kimmi leidlikust jän- ni. Harjuta end, et võiksid võrdlemisi palju meespidada, muidu sinu huvita- vast matkask — võib äkki need huvita- vamad asjad ununeda. Pealegi — see arendab sinu mälu, tähelepanu, osa- vust jne.

Üks tubli II järgu skaut ei jää kunagi ka jänni — kui tarvis on midagi mõõta. Ütleme kõrgust. Tead et oled meeter 25 kõrge — algmõõt on sul käes. Kau- gust. Tead, et sinu neli saapa talla pik- kust on meeter, — oled võidu mees. Laiust, sinu välja sirutatud käe laius on 55 cm. — kahe käega aga meeter 40. Pisemaid mõõte aga leiad — kui tead ühe kui teise sõrme pikkust jne. On aga su kasv väga jõudne — siis tea kui pikk on su puss vile, vilenöör jne. Ja ega püksirihmgi vaid pükste hoidjaks pole. Minul on ta kui rätsepa mõõdu lint — ja võin igal ajal isegi sul „püks- temõõtu“ võtta — kui sul seni see veel nii ei ole.

Kui skaudi eksami andmisele läksid komplek keelepeal — ja läbisaamise rõõmuga läksid kohe kinni — siis tea et II järgu andmisega pead juba teist moodi mees olema. Komplekid ja kino peale raharaiskamine olgu kadunud. Pead esitama tõenduse et omad raha hoial ja kõige hullem, et oma kogutud. Vaata missugused imelikud nõuded need mastrid sulle on ette veeretanud. Aga ega sa jänni ei jää. Tunnen juba Eesti skauti.

Ole siis kärmas ja vaata, et järgmi- seks korraks sul II järk antud on. Üuri see roheline raamat — sõber Pavelson on sinu eest hoolitsenud. Seekord, hääd skautlemist.

Peavanema käsukiri Eesti Skautide Malevale.

Tallinnas, 23. aprillil 1934. a.

§ 1.

Jüripäeva pühitsevad skaudid enda kaitsja Püha Jüri auks. Kuid sellel päeval on veel teine tähendus. Ta on skau- tide ilusama ja huvitavama aastaaja algus.

Sellel päeval algavad skaudid oma matkadega metsades ja laantes, vaheta- vad enda talised koondusruumid vaba looduse vastu ning elavad peatselt laag- rielu.

Soovin kõigile juhtidele uut hoogu ja värskest eelseisvaks tööajaks ning skau- tidele head ja õnnelikku laagrielu.

§ 2.

Eesti Skautmastrite Kogu erakoos- olek otsustas 1934. a Jüripäeva puhul valida oma auliiguteks tegeliku skaut- mastri õigustega ja nimetusega härrad Peavanem Nikolai Kann Peastaabiüle- m Jaan Hünerson ja Peastaabi välissekre- tär Balduin Rautsmann arvessa võttes nende püsivat karistööd skautluse alal, osavõttu välismaa kui ka kodumaa laag- ritest skautluse arendamist ning kaits- mist nii sõnas kui ka kirjas ja otseko- hest südamlikku sõprust skautluse vas- tu, millega nad kui väärilised skautmas-

trid on igale skautjuhile ja skaudile saanud elavaks eeskujuks.

§ 3.

Sügava skaudisõpruse kestva poolehoidu ja kaastöö tänutäheks annetan lugupeetud vanematele, skaudisõpradele tänumärgi — swastika lindiga rinnal kandmiseks. 1) hr. kindral Nikolai Reek'ile 2) Narva Skautide Maleva vanemale hr. Jüri Välbele.

Swastika nöölagal rinnal kandmiseks annetan 1) hr. Aleksander Allikale 2) hr. Aleksander Haamerile Saaremaal 3) hr. Käsper'ile Narvast 4) hr. Kuuskule Tallinnast 5) hr. Kõivile 6) hr. Staufenau'le ja 7) hr. H. Tarvas-tele Valgast.

§ 4.

Tegelikule skautlisele tööle tagasitund eruskautmaster August Tari nime- tan skautmastriks.

§ 5.

Vastaval kõrgusel püsivaid ja töökaid nooremskautmastreid Valter Stockmar'i Tartu Skautide Malevast ja Aleksander Eberlingi Valga Skautide Malevast ülendand skautmastriteks.

§ 6.

Skautjuhtide tasapinnal asuvaid tublid I jsk. skaute ülendand nooremskautmastriteks:

1) Rudolf Nolk Narva sk. Malevast 2) Heino Kuivjõgi Saaremaa sk. Malevast 3) Boris Tamm Võru sk. Malevast 4) Henn Saral ja 5) Georg Lipp Tartu sk. Malevast 6) Alfons Kungs Tallinna sk. Malevast 7) Ernst Riik ja 8) Aleksander Salkovsky Nõmme sk. Malevast 8) Ottomar Mänd Rakvere sk. Malevast.

§ 7.

Püsiva ja järjekindla töö eest annetan teenetemärgi n-skm Karl Küt'ile Narva sk. Malevast.

§ 8.

Püsiva töö eest annetan „teenele diploma“ 1) Hugo Damberg'ile Narva sk. Malevast 2) Nikolai Pästlasele Valga sk. Malevast 3) Evald Kübarale Rakvere sk. Malevast 4) n-skm Friedrich Parmas'kile n-skm Rudolf Väarsile ja

6) n-skm Leopold Tederile Tartu sk. Malevast.

§ 9.

Annetan „eeskujuliku skaudi“ diploma, vastava märgi kandmise õigusega järgmistele tublidele I järgu skautidele: 1) Michail Kitt Saare mlv 2) Voldemar Jõgi Nõmme sk. mlv 3) Oskar Halliksborg ja 4) Joh. Koklo Lääne sk. mlv 5) Eduard Kriisk ja 6) Prepovskin Valga mlv. 7) Elmar Plankin Tartu sk. mlv ja 8) Jaan Kuuskmann Tallinna sk. mlv.

§ 10.

Annetan „eeskujuliku hundipoja“ diploma, vastava märgi kandmise õigusega, järgmistele tublidele kahekõrva hundipogadele.

1) Arnold Kivile, 2) Karl Sillartile 3) Elmar Nülike 4) Lembit Remmelin'ile 5) Heino Maripuule Saaremaa sk. mlv. 6. Harry Valdman ja 7) Herman Aleksejev Narva sk. mlv. 8) Helmut Luha Lääne sk. mlv 9) Jaan Spuul 10) Kalju Tammik 11) Boris Kordejev 12) Kiril Novikov Valga sk. Malevast 13) Väino Saarmann'ile ja 14) Kalju Partsile Tartu sk. mlv 15) Erich Kuuse Nõmme sk. mlv 16) Evald Pulverile Rakvere sk. mlv 17) Eo Kelderile Võru sk. mlv.

§ 11.

Luban skaudi „hoolsusmärke“ väljanda malevatele järgmiselt: Tallinn 8, Saare 7, Tartu 6, Nõmme 7, Narva 5, Pärnu 7, Võru 4, Valga 4, Rakvere 9.

§ 12.

Luban hundipoja „hoolsusmärke“ väljanda malevatele järgmiselt: Nõmme 6, Tallinn 11, Rakvere 2, Narva 3, Saare 5

§ 13.

Vabastan Järve Skautide Maleva vanema hr. Heinrich Oidermanni, Järve maleva vanema kohustest ja kinnitan Järve Skautide maleva uueks vanemaks hr. Helmut Veemi.

N. Kann

Peavanem

(allkiri)

J. Hünerson

Peastaabi Ülem

(allkiri)

Iga Skaudijuhil kohustuste hulka kuulub „Eesti skaudi“ levitamine oma skautide keskel ja tutuuskonnas.

Sideerialaline väljaõpe.

(5. järg.)

Eskm. A. Tari.

Side väliolukorras.

Üksuste edukat juhtimist väliolukorras s.o. tegelikkude luuremängude ja suurema ulatusega taktikaliste ülesannete lahendamisel, võimaldab alaline ja pidev side, mille all tuleb mõista kõike seda, mis võimaldab üksuse juhil ühenduse ülematega, käsualutega ja naabritega, ning aitab kaasa rühmituste tiheda koostöö saavutamisele ning edukale elesannete täitmisele.

Side aluseks on: kindel ühine tahe võita vastast; ühised vaated ja tõekspidamised ülesande edukaks lahendamiseks; rühmituste koostöö harjumus; täpsed tegevus-käsud kindlate ülesannetega ja alaline vastastikune informeerimine olukorrast, vastase asukohast ja tegevusest, naabriosadest ja maastikust.

Sidepidamist suurel määral soodustavad juhtide kokkusaamised ja omavahelised mõttevahetused neis küsimusis, millede kohta kirjalikult ei suudeta täit selgust saavutada.

Side loomise aluseks taktikaliste ülesannete lahendamisel ja luuremängudel on ühine väljaõpe, mis võimaldab skautidele omavaheliste moraalsete ja intellektuaalsete sidemete tihendamist.

Moraalse side loob skautide ühtekuuluvuse tunne ja vastastikune usaldus juhi ja alluvate vahel.

Intellektuaalse side loob ühine idee ja rühmituste vastastikune tundmine, mida saavutame ühistel õppustel ja töodel harilikus olukorras, ning juhtide omavahelise sõbraliku läbikäimisega.

Side loomiseks aitavad kaasa mitmesugused tehnilised vahendid, mida kasutatakse vastavalt olukorrale.

Side luuakse sügavuti — juhtide ja alluvate vahel ja rinnepidi — naabriosade vahel. Põhimõtteliselt luuakse alati side vasakult paremale ja ülevalt alla s.t. iga üksus on kohustatud otsima sidet oma parempoolse naabriga ja juht oma alluvatega. See põhimõte ei vabasta aga kohustustest otsida sidet ka vastupidises suunas.

Side loomiseks on tarvilik, et juht tunneks tema käsutuses olevate sidevahendite tehnilisi võimeid ja taktikalisi omadusi; et sideosade juhid oleksid tuttavad staapide tööga ja igasuguste luure kui ka taktikaliste ülesannete lahenda-

mise viisidega; et side meeskond oleks teadlik oma vastutusrikka töö tähtsusest, omades algatusvõime ja aktiivsuse.

Iga sidevahendi kasutamisel peab arvestama tema võimeid, väärtusi ja puudusi, meelepidades, et sidevahendi ülekoormamine võib muuta tema tegevusvõimeid.

Väliolukorras tarvitatavad sidevahendid peavad võimaldama kiire sideloomise; teadete kiire edasiandmise; võimaldama teate täielikku saladust nende eest kellele see ei ole määratud; olema lihtsa ja hõlpsa käsitusviisiga; omama suure töökindluse ja pidevuse.

Ideaalset sidevahendit, mis vastaks kõigile nõuetele ei ole veel olemas, igal vahendil on omad hõved ja paheia, mis pärast sidevahendite kasutamist on neil olukorrast missugustes tingimustes peab sidet pidama.

Juhid ei tohi rahulduda ühe sidevahendi kasutuse võtmisega, vaid peavad alati, eeldades, et side võibvalitud vahendiga katkeda, looma side ka mõne teise vahendi abil, mis tagaks kindla side kahe punkti vahel.

Sidevahendid on:

- elektrilised;
- optilised;
- kõlalised;
- virgatsid jala-, ratsa- ja liikumisvahenditel;
- sidetuvid ja sidekoerad.

Elektrilised sidevahendid vastavad kõige enam sidevahendite kohta ülesseatud nõuetele, siis jätan nende läheima kirjelduse esialgu välja ja tulen nende juurde tagasi vast hiljem kui selleks ruumi ja aega leidub.

Elektriliste sidevahendite hulka kuuluvad: telefon, telegraaf ja raadio.

Kuna nagu ma eelpool mainisin nende kasutamisest skautidel peaaegu alati tuleb loobuda, siis jätan nende lähema kirjelduse esialgu välja ja tulen nende juurde tagasi vast hiljem kui selleks ruumi ja aega leidub.

Optilised sidevahendid võimaldavad teadete üleandmist nähtavate signaalidega, milledeks tarvitatakse kas vastavas suunas suunitud valguskiirte vihku ehk muid nähtavaid vahendeid.

Optiliste sidevahenditega sidepidamine omab skautide juures erilise tähtsuse,

mistõttu temale erilist tähelepanu tuleb juhtida.

Optiliste sidevahendite hulka kuuluvad: helkparaadid, optiline telegraaf, heliograaf, raketid ja lipud.

Helkparaat: Helkparaadi õõnespeegliga suundud kiirteviuhuga antakse edasi teateid kas Morse tähestiku või muude kokkulepitud signaalide abil. Eri-liste kiirete korralduste üleandmiseks on soovitatav tarvitada koodi; mis võimaldab teate kiiret ja salajast üleandmist.

Helkparaadi kiirtevihu laienemine on kuni 8°. Töö ulatus normaalselt on päeval 2—3 klm, öösel 4—5 klm. Üleandmise keskmine kiirus 10—15 tähte minutis.

Helkside on võimalik kauge maa taha ka üle läbipääsmatute alade (sood, järved jne.) Helkparaadid on käsitamiseks lihtsad, nende korras-hoid hõlbub, suuruselt väiksed ja kerged. Sideloomine kerge ja kiire. Värviliste filtrite tarvitamisel signalisatsioon peaaegu salajane.

Pikkade teadete üleandmine väikse töökiiruse tõttu aeganõudev. Lambi toitmiseks tarvitatavate patareide iga lühike, mistõttu kaunis kallis. Udu, tolm ja vihm teevad töötamise kaugema maa taha võimatuks. Lamedal ja kinnisel maastikul nende kasutamine peaaegu võimatu.

Optiline telegraaf. Suure läbimõduga peegli või läätsaga varustatud ja erilisel kitsa valgusvihuga helkparaadi nimetatakse optilise telegraafi aparaadiks. Sarnase aparaadiga võime edasianda kuni 50 klm kaugusele, kuid nõuab täpset suunimiseadete ja kindlat alust. Sideloomine optilise telegraafiga on aegaviitev ja seadeldis kallis, sellepärast tuleb tema kasutusest loobuda.

Heliograaf. — Helkparaat mille valgushallikaks kasutatakse päikese-

kiiri. Suunimine kitsa kiirtevihu tõttu aegaviitev, temal töötamine nõuab erilist vilumust. Päikese asukoha alaline muutmine nõuab aparaadi järjekindlat reguleerimist. Meie ilmastikus tema kasutamine väga piiratud.

Raketid: Kujutatavad endist kas valget või värvilist särakuuli, mis südatakse põlema ja paisatakse õhku püssirohu laengu ja vastava püstoli abil. Särakuuli põlemine on 3—5 sekundit ja tõus vertikaalses suunas kuni 80 meetrit. Keppraketid aga võivad tõusta mitmesaja meetri kõrgusele ja nende põlemine võib kesta kuni 60 sekundini ja isegi rohkem.

Raketid on käsitamiseks lihtsad, kuid nendega üleantavad signaalid on kõigile nähtavad ja nende kasutamine skautitidel otstarbekohane vaid suurematel mängudel keskjuhatuse üldiste teadete edasiandmiseks.

Lipud. Lipud võimaldavad signalseerimist väikestel kaugustel Morse ja semafori tähestikkude abil. Eesti kaitseväes tarvitatakse lippudega signalseerimisel maaväes ainult Morse ja mereväes peajasjalikult semafori tähestiku. Kuna Morse tähestiku järele signalseerimine lippudega on kaunis aeglane ega luba suurt kiirust arendada juba puhtehnilistel põhjustel siis kasutatakse siin peajasjalikult koodi või kokkulepitud signaale. Signalseerimine sünnib kahe ühesuguse lipuga. Suvel tarvitatakse heledaid, talvel tumedaid lippusid, olenevalt maastiku iseloomust. Võib tarvitada ka lippusid mis koostatud diagonaalsis kahest värvist. Punkt tähenatakse ühe lipu ja kriips kahe lipu ülestõstmisega.

Kaitseväes praktiseeritakse iga märgi s.o. punkti ja kriipsu järel mõlema käe allalaskmist ja tähe lõpul lippude ristilõõmist jalgade kohal.

Kodumaa tähtsamad puud.

Meriskautmaster.

Haab.

Moodsas metsanduses on haab kaunis kahtlases kuulsuses. Haaval on hädine tervis ja päälegi on tal tung kippuda kohtadele, kus teda ei soovita. Kui aga haab oma kasutamiseni hea tervise juures, siis ei pruugi ta teiste puulikeide kõrval häbeneda, sest leiab turgu ja hindamist. Haab on üldiselt kaunis lep-

lik ja vähenõudlik. Eelistab värsket, sigusat, huumuslikku savikat maad, mis sügav ei pruugi olla. Sealjuures rikkalikke sademeid, parajat temperatuuri, niisket õhku vajab ta heaks kasvaks; siis võib ta 150 a. vanaks elada ja kasvatab täiesti terve, sirge ja üle mee, ri jämeda tüve. On teada juhuseid, kus haab kuni 4 meetrit jämedaks kasvab.

Harilikult on ta elupäevad 60—80 aastaga loetud, mille kestel ta keskmiselt 25 m. kõrgeks ja 45 sm. jämedaks kasvab.

Puud kannavad õisi sugu järele lahus, et aga isaseid puid suuremal arvul olemas, siis ei ole seemnesaak masendavalt suur. Õitseb paar nädalat enne lehtede puhkemist, meil harilikult aprilli keskel. Niihästi isased kui ka emased õied moodustavad urbi, mis pealiskaudsel vaatlusel üksteisest suurt lahku ei lähe. Peale õitsemist langevad isased urvad maha; emastes aga valmib viie nädala jooksul seeme (mai lõpu poole), mis väga pisike, kollakasrohekat või hallikat värvi ja on väikese villatordiga varustatud, mille abil ta suudab kauemat aega õhus heljuda. Emased puud lähevad nähtavalt hiljem lehte kui isased. Seemned idanevad mõne päeva jooksul. Seemnele vastavalt on idutaimed alguses väga väikesed, arenevad aga kiiresti, jõudes sügiseks juba puustuda ning kaunis tugevaks taimeks sirguda. Seemnekandmine algab 20-30 a. vanuselt. Haab paljuneb väga suurel määral ka juurevõrsete kaudu; isegi vanad poolmädanenud kannud ajavad rikkalikult võrseid. Värsketes tervetes võrsete juured on siledad, õied ning tugevad, mis ühe suve jooksul kasvavad mehe pikkuseks. Noorte võrsete lehed on ebamääraselt suured, pikergused kolmnurgast kuni südamekujuliseni, vildised. Vanadel võrsetel sametitaoliselt pehmed, vananedes muutuvad siledateks, kõvadeks pika, loperguse põiklõikega varre otsas ja selle tõttu lipendavad lehed väiksemagi tuulepuhangu puhul. Lehed peaaegu ümar-gused, suuremad 8 sm. laiad. Lehtedel kogu serv hambuline.

Lehtmänd.

Lehtmänd ehk lehis on meie sisse-toodud okaspuudest esireas. Parkides teede ääres, siin seal metsades leidub kuni sajaastaseid lehtmändi, mis kõr-guse ja jämeduse poolest kuusest ega männist maha ei jää, vaid isegi ette kipuvad minema. Vastandina teistele okaspuudele on lehtmännid suvehaljajad. Igal kevadel kasvatab lehtmänd uued okkad, mis sügisel maha langevad. Okkad on 16—30 mm pikad, tõmbid, pehmed, ühtlaselt rohelised. Üheaastaste võrsete ja taimede ümber on nad üksikult sisse paigutatud, muidu aga kimpudes 20—40 kaupa. Isased ja emased õied on ühe puu otsas ja harilikult

ka ühe oksa küljes. Emaõied Euroopa lehtmännil — veripunased, Siberi lehtmännil kahvatu rohelised. Õitseb mai-kuul. Valmis kähbid on 3—4 cm pikad, munakujulised ja lühikese varre otsas püstiseisvad. Kähbi püsib paar aastat okste küljes. Seeme valmib õitseaasta sügisel (oktoobris). Keskmise seem-ne kande aeg 30—50 aastat. Seeme idaneb värskes niiskes mullas 3—5 nädala jooksul. Taim kasvab juba esimese aasta jooksul mõnekümne sentimeetri pikkuseks. Kolme aastane taim on sageli meetri pikkune; sellest ajast peale ilmuvad okkad vanematele okstele salkade kaupa. Nii kaua kui lehtmänd oma latva suudab üle teiste puude hoida, on tema olemasolu kindlustatud. Vabalt kasva-des omandab keeglisarnase kuju; tarava otsaga latv, sirge tüvi, mis alt peale kattub rohke peente länguvajunud okstega; mis mitte pööristena nagu männil vaid korratult nagu kuusel ümber tüve on jaotatud. Okastik on hõre ning lehtmänd on kaunis leplik teiste puuliikide vastu.

Lehtmännipuud loetakse veidi par-maks elituspuuks kui harilikku mändi, kuid, et ta pea kunagi ei kasvata sirget tüve siis saab teda selleks ainult vähe-sel määral tarvitada. Et aga tema kas-vab jõudsamalt kui mänd ja kuusk, ning kasvatab seegi kiiresti väärtuslikku puumaterjaali põletispuudeks, siis on ta sellena ka hinnatav.

Tamm.

Tamm on meie metsades haruldaseks puuks muutunud, kuna varem näd tihe-mini esines. Tamme perekonna liikmeid tuntakse üle 200 liigi. Tamm on meie maa kõvem ja kestvam puu. Saab kuni 2000 a. vanaks, kuni 35 m kõrgeks ja on seega jõu ja võimu sümboliks. Õit-seb maikuul, lehtmütsjärgu lõpul. Isa-sed õied on hõredate katkestunud niit-jate urbadega. Emased puhkevate pun-gade kujulised üksikult ja mitmekesi peente pikkade varts otsas. Tõru valmib sama aasta sügiseks ja langeb pärast valmimist kohe maha. On sügis soe ja pikk, siis hakkavad seemned juba sügisel kohe idanema. Idanemine kestab 4—5 nädalat, kusjuures tüsedad idulehed mullasse jäävad. Juba esimesel aastal kasvatab sammassjuurt teisel aastal ajab oksti, nii et ta pöõsa kuju omab. Sam-massjuur haruneb lõpuks mitmeks vane-matel puudel mädaneb tihti ära, ühtlasi puu südamesse mädaniku kandes. Ühe-

taoline tüvi on terve tüve ja sammajuuere märgiks. Kuni 10 aastase ni armastab tamm oksa kasvatada. Siis algab tõusukasv, mis kestab 30—50 aastani üksikult asuvate puude juures. Tihedalt asudes 70—80 aastani. Seemne kasv algab 40—60 aastast (metsas 20. a hiljem). Tamme koor on nooruses roheline, sile ja läikiv, muutub siis hõbehalliks ja pärastpoole paksuks pruunikaks praguliseks korbaks. Lehed hõimalised, tõmbid, peaaegu varretud, asuvad kimpudena. Oksad tugevad. Teise

või kolmanda oksa järele jaguneb tüvi mitmeks jämedaks oksaks. Tamme on valgusenõudja; tüve ümber sallib põõsaste kasvamist, kuid võra olgu vaba. Tamme puu on jämedatüveline, pikakiuline, vähese läikega, maltspuu valget, lülipuu kollakaspruuni värvi, kõva, halgas, painduv, suure kestvusega niihasti väljas, vees kui ka maa sees. Tarvitakse: maa- ja vesiehitusteks, laevapuuks, vesiratasteks, masinaosadeks, tiseritöödeks. Koor läheb parkimiseks tõrud kohviks ja sigadele toiduks.

Riviline väljaõpe.

E. skm. A. Tari.

Skautluse üldeesmärgi saavutamiseks, s.o. eeskujulikkude, kohusetruude, algatusvõimsate ja isamaad armastajate kodanikkude kasvatamiseks kodumaale, tuleb läbi viia kavakindel kasvatustöö, milles iga väärsamm võib purustada kogu tehtud töö ja isegi võimatuks muuta uuesti õige suuna leidmise. Selle suure kasvatustöö läbiviimisel tuleb liigitada kõik hea iseloomu omadused, mida soovime kodanikus näha klassidesse ja kindlaks määrata abinõud ja teed, mis juhiks noori nende saavutamisele. Paljud kasvatusteadlased on kauemat aega seda küsimust analüüsinud ja kindlaks jäänud süsteemi juurde, mida käsitleb skautlus. Skautlus on levinud üle ilma, kuid samal ajal on ka asutatud rida paralleelset organisatsioone, mis käsitlevad samu teid ja püüavad samade lõppsaavutiste poole. Isegi meil, väikeses Eestis, on tekkinud mõtete lahkumineku tõttu mitu organisatsiooni. Noorsepad — kas ei ole nemad sama skautorganisatsioon, erinevus vaid ainult vormis ja natuke sisemises korralduses. Noored kotkad — hiljuti asutatud, kuid siiski juba üle maa levinud ja ainult seepärast, et pakuti esmalt midagi uut ja seda riikliku toetuse tõttu. Milleks sarnane killustamine, jõudude purustamine? Ühenduses on jõud ja ühendust on siin tarvis. Tehkem järelandmisi mõlemilt poolt ja loogem üks kindel organisatsioon, mis ei kardagi tihetegi vintsutust, vaid esineks kui üks tervik ja saadaks ellu kodanikke, kes on saanud tõelise eeskujuliku kodaniku kasvatuse. Praegu lonkab igas nimetatud organisatsioonis tegevus ja vajab uusi tõsiseid sihte ja kindlaid teid nende saavutamiseks.

Eelmises „Eesti Skautides“ avasin seeria side eriala käsitavaid kirjutisi, käesolevas tahan hakata käsitama teist ala skautliku väljaõppe kavas ja nimelt rivilist väljaõpet. Riviline väljaõpe kasvatatakse noortes korraarmastust, ühistunnet, käsu kiiret ja täpset täitmist, tähelepanu, meelegi kindlust ja kehalist tugevust ning vastupidavust, ta aitab sisendada noorte organisatsiooni kindlat dissipliini. Rivilise väljaõppe oskussõnad olen nii palju kui skautluse programm seda lubab ühtlustanud praegu maksvate kaitseväge oskussõnadega, et vältida arusaamatusi, mis võivad olla tüüks skautide astumisel kaitsevärke sundaja teenimisele.

Juhtimise viisid ja abinõud.

Üksik skaut või ühise juhatuse all teotsev osa teostab juhi tahet tema käskluse, leppemärgi või signaali, suulise või kirjaliku käsu või isikliku eeskujuga järgi.

Käskluseks nimetatakse ettekirjutatud viisil sõnastatavat ja hääldatavat ning eeskirjas määratud viisil täitmisele kuuluvat käsku. Käsklusi kasutatakse kõigil neil juhtudel, kui juhtimise nende abil on võimalik ja kui täitmine peab isündima ajaviivitamatult.

Käskluse andmisel nende andja seisab, liigub ja käitub alati rividistsipliini nõuete kohaselt, võttes enne käskluse andmist vastava seisangu ja olles ise käskluse täpisele täitmise eeskujuks.

Käsklus, mis antakse vahetuks täitmiseks, harilikult jaguneb eel- ja täitekäskluseks.

Eelkäsklusega määratakse toiming, mida on vaja täita. Eelkäskluse algesse vajaduse korral lisada isiku või osa nimetus, kellelt toimingut täitmist nõu-

takse. Eelkäsklus hääldatakse pikalt ja selgesti.

Täitekäsklusega määratakse täitmise algemoment. Täitekäsklus hääldatakse järsult, kõlavalt ja energiliselt, eraldades teda eelkäsklusest selgesti märgatava ajavahemikuga.

Kogu käskluse hääldamisel hääle kõvadus peab vastama täitjate kaugusele käsuaudjast.

Leppemärke kasutatakse käskluse asemel, kui viimane ei ole kuuldav kauguse või muude olude tõttu, või kui on vaja teosteda vaikselt.

Kindlaksmääratud tähendusega leppemärgid on järgmised:

a) „Tähelepanu!“ — tõsta käsi püstloodis üles; antakse iga muu leppemärgi ees;

b) „Ei saanud aru!“ — kiiresti vibutada pea kohal seni, kuni antud leppemärk korratakse;

d) „Edasi — marss!“ — sirutada ülestõstetud käsi liikumise suunas.

e) „Edasi joostes marss!“ — sirutada ülestõstetud käsi mitu korda liikumise suunas;

g) „Seis!“ — (lasta ülestõstetud käsi järsult alla;

h) „Suunda muuta!“ — sirutada ülestõstetud käsi uues suunas ja hoida nii, kuni osa või kolonni alge on võtnud uue suuna;

i) „Pikali!“ — viibata käega mitu korda järsult allapoole;

j) „Ahelikku marss-marss!“ — sirutada käed horisontaalselt mõlemale poole kõrvale, pöördudes rinnaga sennapoole, kuhu ahelik peab teotsema;

k) „Kohale!“ — viibata külgsuunas väljasirutatud käega aeglaselt ettepoole;

l) „Koguda!“ — keerutada käega pea kohal, kuni kogumine alanud.

Vajadusel võidakse kasutada veel mitmesuguseid muid leppemärke, teatades nende tähenduse aegsasti vastuvõtjatele. On isegi soovitatav, et iga rühm töötaks välja omad sala leppemärgid, missuguseid võiks kasutada hea eduga ühisluure ja muudel mängudel.

Mitte vahetuks täitmiseks antavad leppemärgid korratakse vastuvõtjalt.

Parema nähtavuse saavutamiseks leppemärkide andmisel võidakse hoida käes oksa, kaabut, taskurätikut, signaal lippu, jne.

Signaalid jagunevad valguse ja helisignaaledeks; valgussignaale kasuta-

takse ainult öösel pimedas ilmaga, kuna helisignaalid leiavad kasutamist nii öösel kui ka päeval.

Helisignaalede andmiseks kasutatakse vilesid, signaalsarvi, sireene ja muid lühikesi või venitatud helisid tekitavaid abinõusid.

Vilesignaale tarvitatakse peamiselt vähema tähtsusega käskluse edasiandmiseks suurematele hulkadele kaugema maa taha kuni vile kuuldavuse ulatuseni.

Signaalsarvi tarvitatakse tähtsamate signaalide mängimiseks, mille loetelu järgneb allpool.

Sireene kasutatakse peamiselt alarmi korral, kuid võib asetada ka teisi signaale vahendeid nende puudumisel.

Kindlaksmääratud tähendusega helisignaalid on järgmised:

a) „Tähelepanu!“ — üks pikk heli; täitjad lõpetavad igasuguse tegevuse ja pöörduvad näoga signaali andja poole;

b) „Alarm!“ — üks pikk pidevalt venitatud heli; antakse puhkusel asuvate skautide alarmeerimiseks.

c) „Koguda!“ — rida pikki ja lühikesi helisid vaheldumisi.

Hargnenud osade helisignaale kordavad kõik juhid kuni salga juhtideni kaasa arvatud.

Käsk peab olema kindel, täppis, võimalikult lühike, õigeaegne ja selge. Ta ei tohi võimaldada mitmesugust arusaamist ülesandest ja peab sisaldama kõike, mida käsusaajal on tarvis teada antud ülesande täitmiseks. Täitmise viisi jäetakse harilikult käsusaaja valida.

Käsu andmise viisil on suur mõju käsutäitjate tahtejoule. Nõudlikkus, kindel ja rahulik toon käskude ja käskluse andmisel äratavad usaldust käsuaudja vastu kuna kõhklemine, ruttamine, vastolud käskude kõigutavad juhi autoriteeti ja põhjustavad ebakindlat ning korratut täitmist.

Suuline käsk korratakse käsusaajalt kohe pärast selle saamist; erandid on lubatud vaid ainult erilist kiirust nõudvatel juhtudel, kui käsuaudja on selles veendunud, et kästust on aru saadud. Pikematest käskudest korratakse ainult nende lühikene sisu.

Kirjalikke käskude harilikult kasutatakse suuremate koondiste juhtimisel või siis, kui suulise käsu andmine ei ole võimalik või ei ole kohane — on karta käsu avalikuks saamist neile, kellele seda vaja ei ole.

Üksikskaudi väljaõpe.

Üksikskaudi hoolas ja põhjalik riviline väljaõpe on alusmüüriks ühtlase koostöötamise ja täieliku liituvuse saavutamisele kõigis üksustes. Üksikskaudi harjutamisel tehtud vigade tagajärgi ole võimalik kaotada koostööharjutustel.

Erksus ja täpsus käskluste täitmisel, laitmatu seisang, tegevusvõtete puhtus ja hoogsus kõigis liigutustes on põhilaluseks koostöötamisele koondriivis. Teotsemine koondriivis on omakorda parim abinõu distsipliini arendamiseks ja süvendamiseks.

Üksikskaudi rivilisel õpetamisel panna nende nõuete täitmisele suurimat rõhku.

Seisang. Hea seisang ja õige kehahoid liikumisel on skaudi väärika esinemise ja mehise välimuse peamiseks tunnuseks. Kehahoid ja seisang annavad pildi ka skaudi üldisest kehalisest arenemisest. Seepärast laitmatu seisangut ja head kehahoidu tuleb nõuda skaudilt igal sobival juhul. Seisangut kontrollida igal kogumisel ja rivitumisel, kui selleks vähegi aega on.

Skaudi põhiseisanguks rivilises välja-

õppes on valvelseisang, mis rivis võetakse käskluse peale „Valvel!“ ja iga eelkäskluse järele.

Valvelseisangus seista sirgelt ja täiesti liikumatult:

— jalakannad koos, põiad ühel joonel ja ühepalju väljapoole pööratud, moodustades üksteisega umbes 60° nurga;

— jalad põlvist sirged ja pingutuseta;

— keha sirge ja ristluudest painutamata, keha raskus lasub ühetasaselt jalakandadel ja põidadel, kõht on ette lükkamata, õlad ühetaoliselt alla lastud ja veidi tahapoole tõmmatud, rind vabalt ees;

— käed vabalt alla lastud, peopesad sissepoole pööratud, sõrmed koos ja kergesti kõverdatud, käepakk ja sõrmeotsad puutuvad reit, keskmine sõrm asub püksioõmbeluse kohal;

— pea püsti, lõug kergelt tagasi tõmmatud nii, et pea ja kael asuksid püstloodis ühel sirgjoonel, suu kinni, vaade ette suunitud.

Valvelseisang võetakse silmapilkselt ja järsu liigutusega. (Järgneb.)

TEATED.

Skauudid!

Skaut on kokkuhoidlik! Skautjuhid on veeretanud Sinu teele ette kindla nõude — Sa pead omama 3 krooni oma teenitud raha, enne kui võid sooritada II-järgu eksami. Olles omanud raha, kaalutle hoolega, kuhu paigutada oma raha, et saavutada maksimaalset tulu. See näitab, kui praktiline Sa oled.

Tahan tulla Sulle veidi abiks, ja luba enesele esitada kõige populaarsemat kapitali-kogumise süsteemi, mis nõuab ainult kavakindlat kokkuvõtet — Sa oled kui skaut. Kuidas seda saavutada, sellest järgmises „Eesti skaudis.“

1-Kroonise

kuumaksu eest võid ennast kindlustada 200 krooni peale, kusjuures võtad osa perioodilistest amortisatsiooni loosimistest igal kuul ja — kui naeratab õnn — võid omada juba ühe kuuga 200 krooni. Muide Sulle makstakse välja kindlustatud kapital 15 aasta möödumisel.

Lähemate teadete saamiseks pöörata

skm A. Tari poole, Tallinn, postkast 86, elukindlustus-osakond, või Nõmme, Kõo tänav 6 — 3.

Sündmusi;

— Vabaduspäev sai auga pühitsetud üheskoos kõigi skautlikkude org.-dega põlises „Vanemuises“. No läks korda!

Brošüüri andsime ka Vabaduspäevaks, pisut sellest sai teistelegi malevlastele, oli nii üldtähtsusega asi rohkem, suurte meeste pilte ja tõesti kauneid sõnu.

— Maleva pidas suuri õppepäevi skauditarkuse omamiseks.

— „Ülemjuhatause“ ja „masterkonna“ skautidel on paras jagu tööd küll, mõni vanem juht võtab vahest sõidu ette lõunapoolsetesse maakondadessegi.

— Ees seisavad ilusad kevadpäevad, pidustused, suurlaager Värskas, ja ega Lätist nüüd Tartu tookord küll ei puudu.

— Aa, veel, vanad tuusad, professori härradega eesotsas on kõik paigal ja tööd ei takista ei miski. Tervisi Tartust igasse kanti.

Tasa — visalt — kuid edasi läheb.

Märgete tegemine.

Tallinna skautjuhtide kooli loengute järele „meriskautmaster“.

On tähele pandud, et normaalselt mõtleja inimene loengut tähelepanelikult jälgides ja temast aru saades suudab pidada meeles: ühe päeva pärast $\frac{1}{2}$ nädala pärast $\frac{1}{4}$ ja kuu aja pärast õige vähe sellest, mis talle loeti. Sellest on tingitud ülesmärkimise tarve. Kõik kuulnud, loetud, nähtud ja oma ideed, millised meelespidamist väärivad — tulevad märkida üles nii, et neid tarbekorral kerge leida. Märkeid tuleks teha ainult teatud formaadiga paberile, ja nad tulevad vastavalt nende sisule grupppeerida. Lahtiseid lehti on kergem sorteerida ja tarbekorral ka kaasas kanda, kuid selleks võib ka hea eduga tarvitada kaustikuid — igale ainele eri kaustik. Märkeid tuleb teha kas tindi või tindipliatsiga, et märke oleks püsiv. Ajutisi märkeid, mis hiljem ümberkirjutatakse, võib teha ka harilikku pliatsiga. Harilikult on aga aega vähe ja seepärast tuleb aegsasti õppida märkeid tegema otsekohe puhtalt.

I. Kuulates loengut, mida märkida üles? Kiirkirjas võiksime vahest märkida terve loengu sõna-sõnalt, kuid sellel poleks mõtet — sest lugeja väga tihti kordab üht ja sama mõistet ja meile endile teeks raskusi hiljem seda lugeda, kuna see tarvitaks asjatult liig palju aega. Sellepärast tuleb märkida üles ainult peamõtted, kas lugeja või oma sõnadega, tarvitades selleks igasuguseid oma väljamõeldud lühendusi. Lühenduste süsteem tuleb igal iseseisvalt välja töötada. Väljavõtted ja definitsioonid tulevad üles märkida täpselt lektori sõnadega. Ümberkirjutada tuleb siis, kui asi veel värske ja seletused ning näited veel hästi meeles s.o. kas samal või järgmisel päeval peale loengu kuulamist.

Märkmiku süsteem: Tähtsam osa on pealkiri ja sellele järgnevad tähistatud või nummerdatud alajaotused. Alajaotuse märkimiseks tarvitatakse numbreid ja tähti järgmises järjekorras: I, II, III jne.; A, B, C jne.; 1., 2., 3. jne. a., b., c. jne.; 1), 2), 3) ja a), b) jne.

Tehtud märkeid (konspekte) tuleb aeg-ajalt lehitseada, alul sagedamini, hiljem harvem, et märgitu ei ununeks.

II. Raamatute lugemine. Raamatut (otstarbetult) eesmärgita lugeda on ajarakamine. Tuleb otsida huvitavaid selgitusi, mõtteavaldusi, mida hiljem võimalik ära kasutada. On raamat oma, siis

kõige tähtsamad osad allakriipsutada punase pliatsiga — selgitused sinisega. Allakriipsutada sik-sak joonega eriti tähtsaid kohti. On tervelt mitu rida märkimisväärsset, siis tõmmatakse joon ülalt alla — märgitavate ridade kõrvale. Definitsioonid (asjade täpne sõnadega väljendamine) võib märkida X ja näited O.

Võõra raamatu märkimiseks tarvitatakse harilikku pliatsit, mida hiljem kerge kustutada. Konspekti valmistamiseks tuleb iga lehekülj ja peatükk ära-seedida ja iga peatüki kohta teha konspekt. Pealiskaudne lugemine on aja raiskamine. Enne märgete tegemist tuleb märkida lehele: autori nimi, raamatu pealkiri, kelle väljaanne ja mis aastal trükitud. Igale keelele olgu oma värvi leht.

Üksikute mõtete tähendamiseks tuleb märkida peale aine nimetus, raamatu autor, nimi, lehekülj, kust loetud.

Samuti väljalõiked ajalehtedest on mõtete jäädvustamiseks väga kasulikud, selleks asetatakse väljalõiked vastavasse ümbrikku, millel artiklile vastav pealkiri.

Igal edasipüüdlikul inimesel olgu oma märgete süsteem. Üksikute mõtete häaks ülesmärkimiseks ja leidmiseks võib tarvitada normaal suurusega paberit (külgede vahekord 5 x 7), mille ülemisel äärel pealkiri. Lehed asetada pealkirjade järele tähestikulisse järjekorda selleks valmistatud kasti serviti; pealkirjaga serv üleväl.

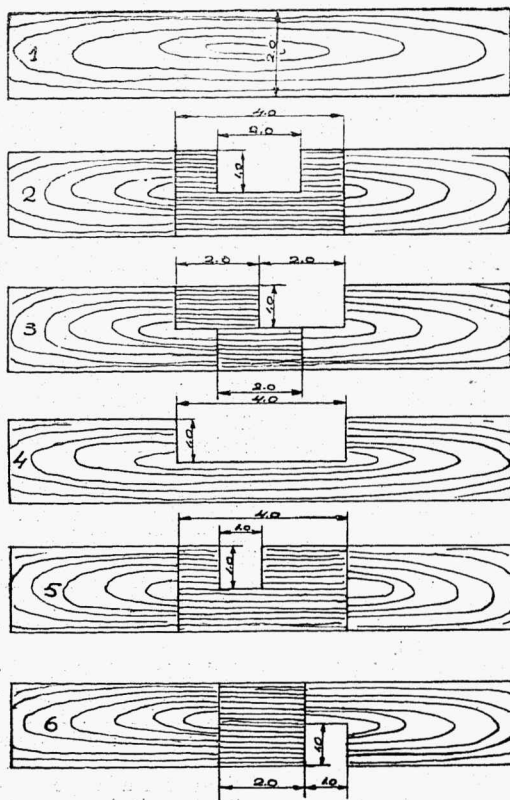
Nüüdse ajal ei suuda enam üksik inimene omada kõiki maailma teadmisi, sellepärast hinnatakse nüüd isikut selle järele, kui kiiresti ta oskab tarvitlikku materjali leida.

Sõna on Tartul.

Tartu skautlus elab ümbersündimise tähe all ja tõeliselt näib see õnnestuvat. Skautiline töömeeleolu- ja vaim, need kaks omadust maleva sisemuses on mõõdund kuude kestel, situleme uuest aastast alates, palju muutunud — skautlikumaks.

Eksamite sooritamisel kasvab igas poisis kindel teadmine, et iga sooritatud eksam on väärt ja leiab õiget hindamist, see tõstab ja arendab sisuliselt tööd -- eedule.

Kokkusäetav ruumiline rist.

Juuresoleva joonise järele tuleb neljakandilisest, 2×2 sm, latist lõigata välja kuus puutükki antud mõõtude järele. On puutükid valmis, siis säädige neist ruumiline rist s. t. niisugune puukonstruksioon, mille harud kolmes sihis oleksid perpendikulaarsed ja lõikused omavahel puutükkide keskel.

Püha skautlik noorus.

Ehkki skaudid teevad kisa ja hundid huluvad valjult, mis kõlab üle kogu Püha, ei kuule meid ei „Kaali Kaarel“, ega muu kirjasaatja Pihllast, muudkui ajavad omi kuivi sõnu ja kisuvad üksteist. . . Aga just meie noortest peaksid nad kirjutama. just neid juhtima õigel teel sammuma. . . aga seda ei tehta. Hüva! Ei tee nemad — teeme ise! . .

Skautvägi Pihltas on suur — on koonandanud enda alla kõik teguvõimsad noored — kokku Püha-Kaali-Tõlluste omi 123 — 130 poissi, muidugi hundid ühes arvatud, kus ilma nendeta saad. Ja üle see veel gaidvägi — kah oma tugev veerandsada. . . kõik, kes tahavad olla homme paremad kui täna. . .

On lõpetatud talvine töö ja tormatakse välja. Hundud mängima — skaudid sportima. Tahavad saata välja kogu Pihltla

eest meeskonna jooksma 5×500 m. teatejooksu — ja saadavad kah. . . ega teistest seltsidest ikka asja saa. Täni need aastad ongi ainult skaudid spordi elustajad olnud Pühas — omades juba päris häa noorte meeskonna.

„Jüriõhtu“ korraldavad skaudid iga aasta eeskujul 22 apr. õhtul hämarikul, alates muusika laulude ja tõrvikutega, käiku endi kodust kirikult — läbi küla „Vallamaja mäele“ kus tehakse suur-tuli. . . on ju Jüripäev skautele mitmekordne püha. Muidugi loodame, et meid tulevad vaatama paljud vanad.

Hundud aga kinnitavad ammu kilukarpi kepi otsa, pannes sisse tõrvast takku! Ja skautide keelpiillide orkester tuubib tükke mida mängida — naamoodul

Nägemiseni siis „Jüriõhtul“ „Vallamaja mäel.“
 „Hiina Röövel“